

PUBLICATA SANT ANTONI 2020

Bona nit catinencs i catinenques,
ací estem un any més per a contavos la vertat
en la publicata de San Antoni Abat
a vore si en un poquet de sort,
ningú acabe en el rabo estorrufat.

De politica anem a parlà,
associacions, masovers i gent del poble també es tocaran
i conta que un o atre s'enfadarà.

Per on començarem?
Primer de tot, de les obres parlarem.

Una xapussa per cada costat,
i ninguna bé s'ha acabat.

Una pista de pàdel mos van ficà,
i la més barata van comprà.
Pareix que no sapigueren que a este poble fa vent,
i a la primera bufà, casi pare a l'ajuntament.

La carretera van asfaltà,
i dos pams de grasó mos van dixer.
Sense arcén mos vam quedar,
i com a que te n'isques de la ralla, l'has cagat.
Menos mal que en eixe escaló,
els jabalins s'ho han de pensar dos vegades
antes de canviar de cantó.

Quadros a la placeta,
ralles als carrerons.

A uns atres, quatre pedres mal ficades i sense rejuntar.

En l'asfalt, les aceres se van menjar.

Al final de tota la faenà,
este poble un puzzle pareixerà.

Entre passos de zebra i senyals,
algú acabarà atropellat.

A este poble no estem acostumbrats a tantes modernitats,
encara estem algo assalvatjats.

Del heliport que en direm,
en este vent no sé com aterritzarem.

L'alcalde el Falcon volie aparcà,
i al final a Sant Mateu a la rave va tindre que aterrà.

Facsa no pare de reventar bancals,
i mos diuen que no hi ha ni per a regar.
No deu ser que al final, or volen trobar?

Els pins de la carretera de l'Avellà,
en hormigó haurem de falcà
per que sino,
algú un susto fort s'emportarà.

Al carrer Sant Roc, festa i vaques ja no fan,
perquè diuen que no tenen d'on rascà,
però cases noves no paren d'alçà.

Enguany a l'arquitecte no tocarà pagà,
perquè la plaça de bous ja està mig montà.
Mòdul per ací, mòdul per allà,
en dos ratos estarà acabà.

Quan La Vuelta va passà,
cubrellits als balcons mos van fer ficà.
Algú no deguere amollar el sobre,
perque el poble ni se va vore.
Menos mal que a la tele no vam eixí,
perque algun mariguanero deguere patí.

4000 persones per la oficina de turisme han passat
però la mosca al poble no han soltat
Si a sa casa s'hagueren quedat,
ningú els haguere anyorat.

El vertedero d'este poble es una marranà
plastics per ací, ferros per allà,
mala escampà que hi ha
al final a l'alcalde li tocarà anà a arreplegà.

Catí dia a dia ha donat que parlar,
eixe misteriós periodiste mos té intrigats.
No sabem si es una pàgina de noticies,
de caxondeo, o d'opinions
però lo que si se li done bé
es tocar els collons.

I avui el cobard està desbordat
Com sempre desde l'anonimat
Perdoneu si el cartell no l'hem fet
Sempre igual, Sant Antoni es per decret.

De la fira de peraries no en volem ni parlà,
com poca gent ve no sabem que dí.
Casi que ho dixarem està,
i esperem que l'any que ve millor pugue eixí.

De les eleccions ara parlarem
A les municipals, un altre partit del poble se va presentar,
gent que tenie ganes de manar,
pero al final ni els de casa els van votar.

A la diputació de Castelló, el color ha canviat,
i el alcalde d'este poble ja no és diputat.
Al PSOE haurem de votà,
perquè el PP ja no té res a rascà.

Ací tots els mestres de concejals volien entrar,
pa tindre la plaça assegurà.
Al final, els xiquets a fer bandos hauran d'anà,
si alguna assignatura volen aprovà.

Quan van entrà a l'ajuntament,
van di que no volien cobrà,
però en arribar a festes,
més d'un se la va guanyar.
Vaca per ací, punyà per allà,
hasta la paga extra se van emportà.

I com els del mediterráneo no saben que contà
a aficionats els toque contratà,
per a la prensa rosa redactà.
En ves d'anà tocant els testets,
valdrie més que se dedicare a fer parets.

La gent de Catí, a festes va alucinà,
perquè una cosa històrica va passà.
Entre un francés i una vaca,
un barrot de Julian van doblegà.

Un bou en corda la penya mos va portà,
i mig poble va participà,
no sabem si ere de Xarnego o de Puigdemont,
però va xalà tot el món.

I del capellà que en direm?
Que la missa dels diumenges molt llarga la fa.
A les tres de migdia eixirem,
i l'arròs passat mos toque minjà.

El metge cap a Xert haurem d'envià
no té ganes de treballà
ibuprofeno i paracetamol,
es lo unic que sap recetà,
perque a la serafina va estudià.
A cap auelo en vida mos dixerà.

Enguany a Sant Pere,
les dones avant s'han tirat.
I la virtat, una alegria mos han donat,
esperem que ningú dixé el maxo al corral nugat.

Dels cuiners no volem dir res,
gràcies per la faena que fan i més,
però esperem que l'any que ve,
els fesols estiguen sancés.

Si parella vols trobà,
a alguna junta hauràs d'entrà.
I si vols montà a cavall,
a la junta del ball.
Siguen del 90 o siguen del 2000,
la qüestió es tocà pernil.

Els ciclistes de Catí,
no sabem si se poden aclarí.
Dos clubs han volgut creà
un pa competí,
i l'atre pa pagà i reomplí.

Enguany un club de muntanya al poble han fundat,
encara que ningú s'ha enterat.

Entre senderistes, runners i ciclistes,
més de mig poble al deport s'ha volcat,
i de la mala vida se n'han dixat.
Sort que la San Silvestre van organitzà,
pa que els borrajos pugueren participà.

Enguany el futbol a Catí ha tornat,
i la plantilla local no mos ha funcionat,
però com l'afició volie guanyà,
forasters han tingut que portà,
i als del poble a la playstation els ha tocat jugà.

Les dones de Catí, molt de temps han tingut,
pa apegà dos pedres a un canut.
Menos mal que el resultat ha agradat,
el millor belén de tota la comunitat.

Els cavallistes pel poble,
la bosseta hauran de portar,
pa la merda arreplegar,
si no volen que algú veí,
els fotegue una garrotà.
Per si algú no ho te clà,
a Catí Dia a Dia ho pot buscà.

Els caçadors no sé si caçaran,
però a la piqueta si que beuran.
Perdiu per ací, perdiu per allà,
al final dins de la gabia l'han de matà.

Dels jabalineros no direm res i avan,
perquè cada vegà que han eixit al monte,
s'ho han emportat tot ver davan.
En la raça acabaran,
i al final els rifles vendran.

Dels kintos de Catí no en volem ni parlà,
moltes perres no se volen gastà,
per si alguna malesa toque pagà.
Granja per ací, finca per allà,
no la paren de lià.

Ara fa uns dies, els pajes al poble van arribà,
en les cartes, molt no van pensà,
pero el sac anae ple d'incienso a rebosà.

A este poble una mafia hi ha montà
només fan més que robar.
Als masos, corrals i cases no paren de regirà,
conque portes de ferro haurem de ficà,
i la escopeta en sal tindre carregà.

Un ganade nou al poble se va afincà,
i per on li va donà la gana va vallà.
Ni portes als camins va dixà.
I si vols passà,
alicates i capot t'hauràs de portà.

De la lechera i Vigoran,
no tenim res roïn que di,
només els podem agrai,
que sense ells no quedarie Catí.

A l'estiu a la font, càmares de seguritat mos han posat
pa tindre tot el poble controlat
lo milloret de tot el veïnata,
vaya colla de sorieres s'han ajuntat

Els truferos d'este poble,
diuen que trufa no hi ha,
pero no paren d'escarvã.
Diuen que no ixen per la caló,
pero la vall pareix un coladó.

Els jubilats sense junta s'han quedat,
i un sac de perres ha sobrat.
A cap d'any, pel sopar moltes perres els van clavã,
i tots malcontents van quedã.

Parlant de sopars de cap d'any,
un any més, un catering al ball van portar.
I después de una altra sablà,
la gent ja no sabem si tornarã.

L'arbre de nadal hasta última hora s'ha quedat
hasta mitan gener encara estae plantat.
com a que s'encanten un poquet
a la foguera acabarã cremat.

Fa un parell de dies,
el pi de Sant Antoni vam ana a buscà,
I quan vam passar per davant del biogas,
mala esbrafà mos va pegà.
No se quina clase de merda deuen tirà,
que cada vegà que l'aulores t'entren ganes de bossà.

I arribant la publicata al seu final,
haurem de fe una despedida com cal.

Donem les gràcies als que heu col·laborat
perquè sense vatros no s'haguere organitzat.
I als que no heu col·laborat, també,
però a vore os rasqueu un poquet la butxaca,
que teniu el calaix ple!

Procureu ser ordenats i no tingueu recel
que hasta que no passen els animals,
al vi i a les coquetes no els voreu el pèl.

I si algú ha acabat
en el cul algo escaldat,
no cal que digue res,
que l'any que ve ne tindrà més.

VISCA SANT ANTONI!!!!
VISCA CATÍ!!!!